

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AHMET OKTAY

Sürgün

Şiir

ADA YAYINLARI

SÜRGÜN

**OZANIN ÖBÜR
KİTAPLARI**

Gölgeleri Kullanmak (1963)
Her Yüz Bir Öykü Yazar (1964)
Dr. Kaligari'nin Dönüşü (1966)

Ahmet Oktay

SÜRGÜN

Desenler
Burhan Uygur

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ADA YAYINLARI

İstiklal Cad 475/479, Kat 3 Beyoğlu - İstanbul

«Sevgili Sürgün, bulunduğun bütün kıyılarda»

I.

Karın yabancı tınlaması kesilince

Herkes ölülerini toplar
depresin, donmuş belleğin
ve tarihin kalıntısı altından

Ey aşk ve av saatlerinin omurgasını anısız bir hay-
kırıyla savuran gel-git zamanının ayçekimi ölümler

Ey uzun ırmakların, yaz göklerinin, ekim ayının
tutsağı ve uslanmaz özlemcisi

kalır ardında bozkırın sanrısız sesi
ve yalçın kayalar.

Şaşkındır harmanın soylu korusu,
ne büyük ilkyazı muştular
ne dölün güvenli ayak izini;
yas'ın ergimesidir duyulan.

Sen mevsimden ürken Sürücü
coğrafyayı dağılayan,
unutuldu ağıt yakıcılar
yüreğin başkaldıran ilk Söz'ü;
yıldırıcı gecedir fışkıran
iris çürümesi ve civalanma
topraktan, soğuk su kaynağından

Ey bakır sesli Sürücü, yayılır dağ çeşmelerinin
serinliği sağ avcundan
koruların hışırtısı diyorum sol avcuna
rüzgâr ve güneşle dövülü kadın yüzlerinin tarrakası
bunlar da
geçip gidiyorsun tahta köprülerden

Sana derim : Gün geldi, inceltiyor bıçağı çakmakta-
şının kavı, taşkınlar ve büyük yangın, ey göğsünde bin
yıl barındıran
çoban yıldızının, ilk tekerleğin, su biliminin
yılı
tohumun menekşe vakti nicedir yağmalanan

Gücünü ve sabahını kuşanmış vakit
uykusuz bilgenin, gerilmiş kasın vakti:
Sızıyor anısı yitik şöenlerin
toprak testilerden, duvar yazılarından.
Herkes bilirdi şöen ayını: Mayıs,
kırk günlük yoldan gelirdin çavlansı Ozan
duru sedefler korusuyla.
Otlağını tehlikeler
ve şimşegi yağmur öncesinin
aşkınsa havayı aydınlatan.
Gebelerdi sözün coşkuyla
toprakçıl ve yiğit halkını
ve bütün su kaynaklarını

Kavmim derdin, sonsuzun kabuğunu soluyan
gecenin büyülu kemiğı kavmim

Ey Şair sarsılıyorsun Sözlüğü açınca:

Mayıs, beşinci ayı yılın.

Dağıldı uğultulu şölen alanı,
şimdi ölüm ve yalnızlık
sözcüklerinin biricik anlamdaşı

Biçimledi çünkü kendini bozkır, özlemin iyonu da
çatırıyor sürgün Yazıcıların alnında;

yel değirmeni, yıkık direkler, susama ve asit akşamı-
nın gıcırdayan yük katarları

uçurum dönencesi ve fırtına

keskin bir hüznün kokusu, kadıncıl ve erkek, gurbet-
çiliğın avadanlığında ve omurunda kentin

ve bitimliyle soydaş olan

ele veremedi o alını daha,

gümbürdüyor yasasında granitin

Bayat ekmegin ve tuzun

ve toprağın ey Sürücü,

malgamamsı han pencerelerinin

ıssızlığa açılan kepenklerini

aç kargaların çığlıklarını anlat bize.

Nasıl bir bitkidir afyon

yarasa

nasıl bir kuş?

ve ölü doğan çocukların

buğı var mıdır gözbebeğinde?

Anlat lodosun dipsiz kuyusunu da
balıkçının yolunu tıkayan,
kuraklık ve soygun yılını:
kararan su güğümleri, ince boyunlu göçmenler
içimde paslı bir sıkıntı olan kent, halâ kulaklarımda
o uğuldayan lav, akıp giden tebeşirsi saatler,
solgun yüzlere bulaşan yüzyıllık is
geçmişin ve geleceğin sesinde, biz ki yalnızlık ve
acı bulduk ataların ve toprakların terekesinde
anlat Sürücü ve bildir
sözün anahtarı kimde?

Savrulup giderken gördüm herşeyi
savrulup giderken:
Altın ve buğday
barbarlık ve kum
taşıl ve beden

Bilmiyorum da Sözlüğümden daha umutsuz bir fırtına,
yanyana duruyor öksüzlük ve gurbet, gözyaşının aylası
da sevincinki kadar görkemli
kullanımları tüketiyorum, nerdeyse avcumda atacak
denizin bir siklon ağzına benzeyen kalbi
bir kez daha uyanıyor içimde ağıt
ve gamlı bayram sabahı haliyle taşra

Yüzünün ağrıyan yamını
durmadan bir dağa yaslar taşra,
çünkü umutsuzluktur yol

ve ürkünç bir durulukla
damlar yalnızlık manzaradan.

Su içmeyecektir artık taşra
doğurmayacaktır da
yalnızca haykıracaktır:

Ey gök

acıyı ve konuşmamış ağzı sensin yıllardır mayalan-
dıran

kar kesildi ve ölülerimi topluyorum
çıkıyor kapıların önüne kadınlar, çocuklar, cansı-
kıntısı

kükürdünü tutuşturur sesin
bölüşür kuşun kanını çocuk,
çiftleşir bir elmas hışırtısıyla
kadın günlüğünü tutar gurbetin.

Karın tınlaması kesilince
siler camın buğusunu yolcu:

Donmuş kurt sesidir ova,
kemikle büyülenen
gururla vurulan kurt sesi.
Açlığın körelttiği bilgelik
yalnız ve obur phallus
çiçek salgın ordadır.
İnsan her şeyle ilenir Tanrı'ya
köpek havlamaları ve acıyla.

Soylu dünya bilgisidir acı
kendini ete ve tarihe yazan

Kar kesilince

dönüp te en büyük oğul;

kıyının kör gözlü düzyazısını, suskunluğu ve avcının
getirmiştir kırık yayını

dinginliğini hayvanın ve aletin

dölyatağının ve sesin;

adını kütüğe işleyince:

Kazdım ürkünç Kasım göğünü

bir betimleme sağnağı yeniden:

İçimde gezinen üzgün yolcu,

klavsen tınlamalarının tayfunu

ulusların ve ülkelerin karmaşasından gelen,

daima kalıyor oteller ve kar

kentin ve yüreğin ölgünlüğünden.

Direnme yuvası ve buluşmadır kent

Boris Vian'ın saydam Sözlüğünde,

bense y tong diye yazıyorum ve suskun

darmadağın olmuş Sözlüğüme;

kesiyor öz suyumu oteller

geçen zamanın alın kemiğiyle.

Kaçının önünde irkildim

kaçının odasında ey durmadan Giden,

tasalı gözlerin ve tufanın anısıyla.

Biçimlendirdim de elbet

yalnız bedeni, yolu, deniz aşırıyı

gezginiğin yabanıl ormanını ve sulfatasını

aşkım ve silâhım olan sözcükle

Yine de büyülenmişiyim o sulfatanın
Ey Göçebe! Duyum ve sürenin kurdu
çay bardakları, faturalar, bir gövde harmanı
kalıyor ardında.

Ama onlar da kaçak İbrani
geliyor aynı umutsuzluk soyundan
geride bıraktı onlar da sabahın yıkıntısını
kentleri, ölüleri, adları
daha da dönecekler dünyanın anaforunda

Dünya! Kaç kez yitirildi gömün bulundu kaç kez,
ulusların tozu parlıyor mavimsi zırhında
diyeti oldun bilgeliğin, sapan ve şiirin sunusu, işte
doruklarını sıralıyorum: Everest ve Filipin Çukuru, uza-
nıyorum ilk limon ağacının gölgesine
halâ diridir engebelerini aşan savaşçıların ve
ermişlerin ayaklarındaki sızı
İşte yeniden çöle düştü İbranice:
Toprak diyor, ekim zamanı
yurdum, barınağım ve aşkım
durmadan sizleri arıyorum işte.
Bende kaldı hep yiten bedenlerin acısı
inanmasam da duygunun simyasına
dağ çöktü ve su dondu, bende kaldı.

Yolcu! Yurdun olmayacak daha bir süre,
yalnızlığın ve büyük susuşun
çeliğini kuşan, bekle.

Ardında tipiye çevirdi Kasım göğü
sözcüklerim de savruluyor işte.
Söndüremez artık hiç bir asit
göğün ve gözlerimin yangınını,
kar da ürkütemez, yaralı kuş ta
düşsel yüzün kadar yüreğimi
Ben en büyük oğul
dönüyordum azgın deniz akıntılarından
çürümüş ağaç köklerinin akkorundan.
Toplanmıştı ölüler;
yazdan kalma bir deniz hayvanının
garip parıltılı omurgası
sürüklenip gelmişti nasılsa
ve irkiliyordu yolcular
raslamakla kendi anlamına:

Sürgün

Daha haritası çizilmemiş, soy kütüğü tutulmayan Sürgün
toprak adamları ve dülger oğluydu ilk ataların,
bir armağanı mıydıki bengi göğün
tarih aşlanmıştı alınlarına.
Sende yazıldı bakır çağı çölün
imzan okunuyor uygarlığın paslanmaz defnesinde.

II.

Ben en büyük oğul
büyülerim geceyi hançerle
kıyıyla doruğun özlemini
yüreğin öcünü kille
yüzü sözcükle.

Ey büyü, öncüsü soyumun, tipi kapımızda, düşüncese bileniyor umutsuzluğun operası ve yarın'ın olduran yalımlıyla

Ey büyü! Harmanlayan çölün kumunu ve ormanın tchlikesini, istemi körüklüyorsun bir yandan da

karışıyor yıkılan duvarların uğultusuna kır çiçeğinin yağmurlu sesi, cevherlerin çakmaklanmış simgeleri de kazmanın ve sondanın hurrasına

yine de biçiyor taşıtların gürültüsü şiirin tamamlanmamış Atlas'ını, naylon ve plastik

tutsağın solgun menekşe gözü, cana kıymanın kristalden altbaşlığı

ah ne zaman kutsanacak bu toplamın Bulucusu?

Kutsayalım ve bilelim: Yalvaçların oldu bütün çağlar. Silâhlarımız dursun şurada: Acıya dayanıklı bir Yürek ve yepyeni bir Sözlük

Madencinin lâmbası ve kandili Ozan'ın
aydınlat yolu

Hesaplayan suyun sinüsünü, uyduların yörüngesiyle
boyanan Samanyolu dalgacısı

sen ya da kahve masalarına tozlu bir yalnızlık bıra-
kan resmin çizili bütün ikindi yağmurlarına

Kaynak ustası sesleniyorum sana da
sana tohumu savuran
sana durmak bilmeyen Yolcu
sana Yazıcı;
işte her şeyden konuşmanın zamanı:

Eldir ekmek ufağını toplayan ve orağı tutan, yontan
fildişini ve bağbozumu akşamının erguvanını, iklimi der-
leyen hamaratlık

soylu işçisi dişiliğin

kömür de yok sensiz plâtin de, akarsuyun aklını ka-
rıştıran, dölleyen rengi ve göçmen kuşlar enlemini

bilgindir ereğin ey kireç tenli geceyle söyleşen, bite-
cek gibi de değil bu her dakika artan hüner, şimdiden
leylâğın ve fesleğenin kokusuyla yüklü Oğulcuk

nice şeylere yaraşıyorsun ´ cıvataya, törenlere, ölü
gömmenin demir dişli acısını da unutmuyorum, dağıtılmış
Ekim gecesini şahdamarından tutuşturan Devrim'e ey öz-
deyişler tarlası

tınısı çağların dikenli derisini kendinden geçiren
Flavta

cesaretle yazıyorum Özdeş sözcüğünü
yükselen Kuğu Şarkısı

Yürektir mevsimle birlikte göçen. Kaldı ölü kuşlar
ve yapraklar

kaldı bir ev: Oğlun ve kızın sevecen yüzü küfleniyor
henüz çamandıranın soluğunu kesen sözlerin anısıyla,
Ana da gün adlarından dünyasızın kırımını imbikliyor

bir Yazıt olan dünya, bir Tarih olan dünya

Yürektir cevapsızlığı yüklenen

Ey Yürek

yaz bir yere çöl rüzgârlarının görkemli adını, ölüle-
rini vermeyen denizin hesabını tut

Salı ve Perşembe pazarlarının hesabını tut, tunç ayak-
lı tütünün ve yelesi kabarmış pamuğun

tut soluyan yaz akşamının perçemini, terini sildi ve
çok oldu oturalı toprağa

kara ve soylu zeytini de meze yapıyor ve yüzyılların
damıttığı Anadolu hüznünü

ey

daha da taşıyacağımız vazgeçilmez urba,
besini burcunda hazineler savuran belleğin

Temmuz denizinin yarı çıplak bekçisi ve dolunay kol-
cusu: Bilgin artsın diye acılar

vardın ilk kutup seferinde ve son uzay kenetlenme-
sinde

Ey olanaklar:

bulunmuş ve bulunacak yazıtlar,

kükürt ve buzul yolunun

ey gökgürültüsünü durultan flamalar
hırs, istem ve bulgu;
dalga mekaniği ve zerdali çekirdeği,
onu bulan, gömen ve sulayan
mavi gözlü şaşırtıcı çocuk.
Tarihi ezberleyemeyen yapan çocukların olanağı
ve Şiir
Yürekledir

Yazıcılar, size derim:

Kim ki ekiyor ve biçiyor kim ki otlatıyor kim ki kardeşinin çobanı kim ki sözünü ve tövbesini bozmuyor

çiçek üstüne olsun,

kim ki yolunu buldu ve asla dönmüyor kim ki soydaşını kınamıyor ve güçsüzlükten utanıyor kim ki acıyı zorluyor ve şarkı yaratıyor

Esin ve Kurtuluş üstüne olsun;

Ekmek ve İçki üstüne olsun kim ki bir sofraya kurdu ve suyuna sebil etti kim ki sözünü kullanıyor ve kardeşçe bir öğüt çıkarıyor ve kim ki aşk ve inan duyuyor ve paylaşıyor

Size derim Yazıcılar :

kırağı düşmüş Mart sabahının ve odalarla alanların meyvesini deren kakhahanın Yazıcıları, güçlülük ve doğurganlığın

kanla yazanlar öyküler gerçek olsun diye bilgelik ve hoşgörüyü kuşananlar. Böyle kazanılır acımasız bir bilek, depremi bir anlatımla da sarsın Yazgı'nın mazgalını

**Silâhlendiranlar ve İkrâmcılar
size derim:**

Sabaha gebe gün bitimi, acı da sevince. Gene de kollayın yürek kırgınlığını, telâşını ölümlünün.

Suyun vakti döner, sözcük te bin türlü kullanılır, bilinçse sonsuz bir tohum.

Size derim: Yasasızlık olmadı mı Yasa?

Kollayın: Çoktur menekşenin çeliğe su verdiği, el kitabı olduğu üzücün de

**Gezgin büyölüdür fethedilmemiş gizemiyle
savaşçının kargısı sonunda uzlaşır ölümle;
sense beden ve ruhun acısına adandın ey Sürgün
anıtın yok ama ülken heryer**

**Simyanın yitik bilgisi Sürgün
Bedeli ödenmemiş, ödenmeyecek Sürgün
Yalnız benzeriyle konuşabilen Sürgün**

Yazıcısı çoğalmayan Sürgün

III.

Yaşamım sana sunuldu sözcük: Geriçeviren dünyayı,
yeniden kuran abanoz kükreme

Gecenin ödağacı tütüyor, kapandı ulular çağı. Gülüm-
süyor bana yeşimsi kadavra

Bir andaç: Umutsuzluğuyla dünyanın bir görünümü
ve parlıyor şafağın kayatuzu dişlerinin arasında. Daha
okunmuyor bildirin ey Muştucu

Bir im: Yazıtı bulunmayacak, yaşamsa iz bırakmıyor
kivılcımlanan acısından. Bengisu da yok toprağın sürülme-
sinden, demirin dövülmesinden başka

Yarılmış göğsünde çakılları yansıyor Sürgünlük Kıyı'
sının köreltici, sağırılaştıran manyetik tınlamalarla

ve ürkünç kalıntısı siklon günlerinin:

Kaynağını yitiren Büyük Cümle: Yabancılıkları karşı-
layan, her şey işte, yürek ve akıl bağları, kâğıtlarda unutu-
lup giden bütün o gömü; o betik ki ölü sevdaları derliyor,
sözleşmeler ve işe sonverme belgeleri ve bulantısı döküm-
hanelerin, ıssız bayram akşamlarının, daha ağzın içindey-
ken paslanan o sözler:

Şarkıyı bir kılıç gibi sevdim
sesini ılıman bir kıta gibi sevdim,
bir yabandım ben. Yurtsuz
ve baharsız
izinli bir erdim

ey gemicinin ve şairin şarkısını çevreleyen taşlısı küf,
bir yalnızlık hep ertelendi okunması. Ey öncülerin yolunu
tıkayan

Leç akıntıları gözlerinde geçmişle içiçe, geleceğe ge-
belenmiş. Yine de soylu bir alaşım tüyden ve spermadan,
bulutsuların gümüşünden ve tozundan patikaların

ve daha Yalvaç'ı belirmeyen oteller soyu: Yoksul, di-
lencisi iyotun, duyulmuyor yaz güneşinin hışırtısı da, bit-
kin, toprağı nadaslanmayan

ve tutsaklar

Gerçek Yazıcıları tarihin. Kamaşmış dişleriyle ısırı-
yerlar bir volkan çiçeğini, kurtulmalıklarını topluyorlar
ah, ne gün olacak o gün

Kıtanın nehirleri de gözlerinde işte, vurup durdu kum-
sala sürüklediği yıkıntı: Avlanmış bir Yürek, güncüler,
göçmen sürüleri
Fora

Fora çercilerin sıkıntısı, eli değmedi daha hiç bir
oymacının

yerbilimcinin kazması fora: Hangi zamandan bu göz-
taşı burçları ağılayan. Oğlak'ı ve İkizler'i, ötekileri de
kerterize gelmeyen

nerede doğabilirdik başka?

Fora yol sorma lehçesi : Ekine başlanacak. Ey acemi
gündelikçi öğretecekler tınazlamayı sana da. Derin karar-
dı şimdiden, susuşunsa bir uçurum

Ey kadastrocu neler gördün yıkılmış kentlerde? Açıklasın bize yüreğin ve taş yontucunun işleyen keski:

Yörüngesini çizen sonsuz bir iççekme

düşüncenin aleve verilmiş burcu. Ne korkunç doğumlar yaptı badem ağacının tohumunu silip süpüren bora kavşaklarında, tam da çığlıklar yükseliyordu gecenin kimyasından

ve kanayan bir hayvan yarası

Soysuzluk ve Ölüm dedi kardeşini yitiren

Dinliyordu kurt seslerini ve tecimenlerin çığışmalarını, her şeydi alım-satımı yapılan

Açıklamak istiyorsun ey Bilici daha baskın uğultun kayın ormanının gürüldemesinden ama gelmedi Vaktin

İniyordu gece fosforsu, çıkmaktaşından da sert; boşalmış bedenlerin üzerine. Hangi aşkın anısıyla ey Ulu Organ?

Yok ediyor anlamı sis düdüğü

Böyle öldüdü ilk semender.

IV.

Ey imgelemi her şeyle çiftleştiren kadavra, evrenin
gizi kadar çok insanın gizi, ben de ayırdedilemem senden
aynı fırtına göğünün demircisiydi benimle de konu-
şan, duyuluyordu uğultusu bozkır yelinin
ve çok olmuştu Ozan'ın kandili söneli

Dağlanmıştım ateşiyle tutkuların bağısızım dedim
ey Sirenler'in şarkıları geliyorum dolu-dizgin, sunuyorum
erkek gücümü tehlikenin ve özlemin tırpancısına, etimi
kerpetencilere ve bu tecimen dünyaya acımı

Ey beni çevreleyen büyü helezonu

sualtı kentlerinin fosforsu büyüsü

Orada gömülü çocukluğum çevir soğuktan kızarmış
yüzünü bana, kokusu halâ ellerinde sıcak ekmeğin

Karartma günleri :

Tahılın gücünü bilmiyor daha okuma-yazman, uçak
başka bir adı kuşun, kar da kelebekle özdeş bu çamurlu
yolda. Ey kırlar, sen de bir anı olacaksın duru ve parlak
dere

Yitiriyorsun ekmek karnesini gözyaşın kış ikindisini
ayrıştırıyor. Daha İncil'i yazılmadı bu küçülmenin

bir leylâk kokusu gülümsemesiyle öldü ninen, «Ek-
mekçi Kadın»ı okumuştun gece. Halk hikâyelerinin ve
masalların bilgesiydi, yoldaşlarıysa cin ve peri tayfası

bir ölü daha var şarapçının kapısında bulunan. Barınaksız, yüzünde bir çakal sürüsünün ulumasıyla donan. Çekişiyordu delilikle

savurduydı bir güz öğlesinde geçmişinin gömüsünü: Parasız yatılı ilk gençlik, Öğretmen Okulu'nun müzik bölümü, kartalın kanat çırpışlarıyla açılan elegeçmez ferç

fazla bir şey de bilmiyordun ey İspirtocu, bir bardak şaraba eski tangolar çalan

Çocukluk tokalaşmadık nicedir, ökseler kuruyorsun hâlâ, arının balı gökkuşağının efsanesi de geliyor avlağına. En eski gerçeğin gezegenlerarası gidip gelmeler

bir kez bile irkilmedin ölüler toprağıyla

Fatihler geçti üzerinden parlıyor tolgaları gözalan doruklarda. Kavimler daha da parlak, bakırın ve plâstiğin bulucusu utkuyla bozgun arasında

Bense kanıyorum cübbesinde yiten ermişin esrimesiyle. Cüzzamlının umutsuzluğu da bende, tayfanın anaforları çevreleyen sevinci de

etimde kentlerin sustalısı. Bir çavlan sanki kanım.

Sarsılıyorum giziyle yakamozun, bedense hep yalnız kalıyor.

V.

Ay doğdu, yedi taşkın ve yedi kuraklık oldu

Ey kuyu suyunun acı tadını gezdirenler
Ey yokedilen ormanların yasıyla içenler

Ve dağıldı kardeş sofrası ve korku düştü içlerine
Biri «kaygım kılavuzluk ediyorsun bana, hiç bir beden O beden değil» dedi

Biri, «Bengilik yok, yaşamsa yaşadığımızdan başka şey değil» dedi

Biri, «Ey aldatılmış Çinici ne görüyorsun gözlerimde ölümden başka?» dedi

Yakındı kardeşlerini yitiren Küçük:

Yuvamız ne oldu?

Anılarımız ne oldu?

Nedir bizi şartlayan amansız Yasa?

VI.

Unutulmayacak ayrı düşmüş soydaşların yazıları:

*«Kaçınıcı yaz? Geçti hüznler bırakıp ardında;
istiridye kabukları ve o serin mavilik
umutsuz akşamların saldırdığı güneş
çekişip durmuştu nasıl
içimdeki sonsuzluk duygusuyla.*

*Geçti: Yaz ve sedef omuzlu çocukların sesi,
dinginlik ve alkolden kadırgalar
ve ihtiyar postacının ölüm haberi.*

*Zaten bir haber çağıdır bu kilden zaman
saçmalığa, frengiye, ölüme alışan.*

*Alışan yalnızlığa. Alışıp ta öz bedeninden
acıyla büzülmüş bir taşıl çıkaran.*

Buydu bana kalan andaç

*toprağın söyleşmeleri
ve tarihin yorgun bakışından.*

*Nereye döndümse zamparaladı anlamı başlıklar
o boy aşıları ve amansız tecim
adım başında da bir ilân.*

*Aşk belki de hiç olmadı, özgürlük te öyle,
sunuldum şölenine ey Mutsuzluk
gövdemden daha ağır yüzbin belgeyle.*

*Dokunulmuş bir eşya duygusu
artık iyice sararmış bir parşömen
buydu işte kalan bana*

bütün o metalsi rahimlerden..»

Ben derim: Paslanmaz her zaman şarabın tadı
canvermez gün de bir hayvan iniltisiyle;
kayıklar sallanır, bir martı güneşe çarpar
havada aşkın ve dünyaya güvenin sözleri.
Bıçağın keskin soluğu, bir göktaşı olan sesim
telefon numaraları ve semt adları ezberler:
Kurtuluş ve hıncahınç Dolmabahçe alanı,
ah öpüşle yumuşatılacak bu sertlik
yalnızlığın demiri de dövülecek kabul et.
Altında bir orman kıpırdıyor bu kararmış yüreğin
bu susamış ağızda pınarların yeşimden çiçeği.
Ben de dinledim kaç gece ölü çocuk seslerini
akşamı bir uçurummuşçasına taşıdım yıllarca
ve konuştum taşılısı sözcükler soyuyla.
bitirildi sonsuz bir iç çekmeyle Temmuz.

Ey yüreksiz beden, intihara benzer zaman
Ey bilinç: Ayrılığın yalımdan mühürü güz
ve kötü manşetler ve giden dostlarla sarsılan.
İşte tutuldu'su yolları ve susuş oldu
işte oyuyor kendini zamana o kederli yüz.

Yine de derim: Sıcaktır her zaman ekmek
şiir bir muştudur ağıt olsa da;
yaz göllerinin kadifeden muştusu
yumuşak kar sesinin doğurgan muştusu,
tarihle hesaplaşan yürek ve el gücünün
teprak altındaki nemli tohum muştusu.

Derim: Şöleni olur silâhın ve dölyatağının
ilk yağmurun, ilk oğulun, ilk Hayır'ın.
Al gel geçmişinin gömüsünü...»

Yol ağzında kala kalmış bir soydaş yazısı daha:

«Ey alçak gönüllü Koca, yitirdik yürek bilgeliğinin gizini,
sesimiz kurumuş bir ağaç kökü
türküm de kavrulan bir başak.
Unutulmayacak
çavdar ekmeğinin, huysuz kış akşamlarının
ve alkölün yaralı anısı

Alkol: Yüzümüze sinen yas mevsimi. Ergeç noktala-
yacak olan günlerin iskeletinde çırpınan imgelemi. Bu
imgelem ki tarih öncesine ait

korkunç ne bulduysa:

Tirşe gözlü bir soy, akkor memeli Sütana.

Bitki örtüsünde bakışınız, işte kısır kaldı kadınlar
ve orman

saydam deniz kuleleri, tan yerinin güzülden doruğu,
akik elli göl üreticileri, ey Ece ağzında ilkyaza getiren,
baharat kokan küçük çarşılar, Dirlik ve Özveri'nin demini
çeken, kendini sınayan mercan gökler, söz dizimleri,
yanılıgılarla

indi kargış.

Ey ölü çocuklar ve kız-analar yılı. Ey Kız-ana, ku-
şandım seni yurtsuzluğun burcunda, solgun alnının demi-
ri avcumda zonkluyor hâlâ

al gel rahminden o sonsuz çılgınlığını ve suçla:

Kimdi bana insanlığın soylu bir geleceği olacak diyen?»

Cevapla bu cevapsızlığı
ey yanardağ kesilmekte olan Usta.
Dondurulmuş kırlangıçların değil
küflü çarşıların değil
afyonlanmış ölüm işçilerinin değil,
akar suların, ergiyen madenlerin
hünerine sunulmuş granitin
çoğala çoğala yol bilgisi edinenlerin
kahkahasının billûr çanı kar gecesini tutuşturan
çocukların vaktidir senin vaktin.

Vaktindir:

Ey kadın tuzu ve ekmeği hazır et,
hazır et kutsanmış bereketini
o yeraltı bilgini ve imbiklerden çekilmiş
o ayrılık Sezgi'ni;
durdu kükürtken gıcirtısı Eylül denizinin
kesildi ardında boğulmuş kuyular
bırakan kum fırtınası ve hipnozlu kar.
Dölle şimdi bu atalar toprağında
edimle inancı,
aldanışla yeniden buluşu.
Haykır son defa ve buluşsun Sözlüğün
kamunun güvenli kollarıyla.

Vaktindir

ey şakağında buzullar uğuldayan Usta...

*Burhan Uygur'un
7 desenini içeren
bu kitap,
1979 yılının Mart ayında İstanbul'da
Güzel Sanatlar Matbaası A.Ş. de
birinci hamur kâğıda
1100 adet basılarak
1'den 1100'e numaralanmıştır.*

666

“ Madencinin lâmbası
ve kandili Ozan'ın
aydınlat yolu ”